

Psalm 132: *Memento Domine.*

(Zang,
van de opgangen.)

*Uit de vrucht van je schoot
zet ik er
een op je troon.*

Vlakbij is er een wereld
die wij niet kennen. Mannen
met manen en horens, klein
en groot, die stoten en duwen.

Er is één stoel. Wat een mooie
stoel is dat! Iedereen wil
op die stoel gaan zitten. Maar
er is slechts plaats voor één.

Er speelt een liedje. Mannen dansen
rond de stoel. Manen wapperen,
horens hoog gedragen, achter ellebogen
zie je soms al enkele bloeddruppels.

Nu is er een gaan zitten. Hij juicht
tevreden te vroeg. Dan gaat de bom af.
Vanaf de zijlijn komt de enige nog levende.
Hij gaat zitten. Zo gaat dat hier.